

“இம்மகைக்கும் ஏழழை பிறவிக்கும் பற்றாவான்
நம்மயை உடையவன் நாராயணன் நம்பி!
செம்மயை உடைய திருக்கயால் தாளபற்றி
அம்மிமதிக்கக் கனாக் கண்டனே தோழி நான்”

“அரிமுகனச்சுதன் கமைமலேனென்கை வதைத்து
பாரிமுகந்தட்டக் கனாக் கண்டனே தோழி நான்”
-(நாச்சியார் திருமொழி-ஆண்டாள்)

என்று சபிக்கொடுத்த சூடர்கொடியாள் ஆண்டாள் கண்டகனவு நனவானதை
வணைவக் கோயில்களில் மார்கழிமாதம் நடக்கும் ஆண்டாள் திருக்கலயாணம் நமக்கு
நினவைபட்டவனவாக அமைந்துள்ளன. மலேமும்,

சங்க இலக்கிய பாடல்களிலும் கனவு அமைத்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர் என்பதை
அறியமுடிகிறது. கச்சிப்பட்டே நன்னாகயார் என்ற புலவர் தலவை ஒருத்தி இரவில்
கனவு கண்டுவழித்த பிறகு தன் தோழியிடம் தான் கண்ட கனவைக் கூறுவதாக தலவை
தன் தோழியை நோக்கி

“கடேபிசின் வாழி தோழி அல்கல்
பொய்வலான மெய்யுறல் மரீ இய
வாய்த்தகைப் பொய்க் கனா கருட்டஏற்றிழந்து
அமளி தவைந் தன்னே குவளை
வண்டுபடு மலறிற் சா அயத்
தமியனே மன்ற அளியனே யானே; என்று
(கூறுந்தொகை-30)

‘தோழியே நான் கூறுவதைக் கடேபாயாக நெருநல் இரவின் கண் பொய்யை மெய்ப்போலச்
செய்யும் வண்மையுடைய தலவை என்ற உடலோடு வந்து பொருந்த அணைந்த நனவு
போலும் தன்மையுடைய பொய்யாகிய கனாத் தோன்றி என்ன மருட்டியது நான்
உணர்வு பெற்று எழுந்தனே, என் ஆரூயிரத் தலவை என்ற மருங்கில் இருப்பார் என்று
கருதிக் கயாலபடக்கை முழுவதும் தடவிப் பார்த்தனே. ஆவர் இருந்தால் தானே!
வண்டுகள் மொய்த்து உழக்கிய குவளைமலர் போல நான் நலிந்துவிட்டனே, நான்
மிகவும் இரங்கத்தக்கவள்” என்று தன் கனவனை பிரிந்த நிலையானது கனவில்
தலவையின் தன்னுடன் இருப்பதாக கொள்ளம் மனநிலையினவை வளிப்படுத்துவதாக;
தலவையின் ஏக்க நிலைபாட்டை கனவின் மலம் வளிப்படும் விதமாக அமைத்துப்
பாடியுள்ளார் புலவர். மலேமும்,

கோவரக்கிழார் என்னும் மற்றொரு புலவர் கிள்ளிவளவன் என்னும் மன்னனைப்
பாடும் போது அவனது சினத்தை மட்டியாரின் நாட்டு மக்கள் நனவின் கண்
தசகைகளில் எரிகொள்ளி வீழ்தல் முதலிய தீ நிமித்தங்களும் கனவின் கண் வாயிற்
பலவீழ்தல் முதலிய தீயநிகழ்ச்சிகளும் கண்டு, அவன் மறே செலவு நினதைத் தஞ்சி
தாம் எய்தும் மனக்கலக்கத்ததை தம் காதல் மகளிர் அறியாதவாறு மறதைது
அலமருகின்றனர் என்று பாடியுள்ளார். இதனை,

“திசையோடு நான்கு முற்கமுகமும்
பெருமரத் திலையின் நெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்”

வளெள்ளி நோன்படகை கடட்டிலோடும் கவிழவும்
கனவின் அரியன காணா”...,
(புறநானூறு 41:4-11)

என்று தன்கனா கறுதித்து பாடியுள்ளமை அறியமுடிகிறது. மதுரசைச் சலெங்கண்ணனார்
என்ற புலவரும் கனவறு கறுதித்து பாடியுள்ளார். இச்சங்கப் பாடல்களுடன் உளவியலாளர்
அறிஞர் ஃசிக்மண்ட் பிராயடின் கொள்கை ஒத்துச்சலெவதயையும் அறியலாம்.

0000000000 00000 00000

“கனவுகளபைப் பற்றித் தனிப்பாடல்கள் பாடிய புலவர்கள் காவியங்களிலும் அக்கனவபைப்
புகுத்த வணேட்டும் என்று விழைந்திருக்கலாம். கனவபைப் புகுத்துவதன் மட்டும் ஏதோ
ஓறு விதமான வனப்பு காவியத்தில் உண்டாவதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கலாம்.
குவியங்கள் பலவற்றிலும் கனவுகள் இடம்பெற்றிருப்பதற்கு இதுவே காரணமாக இருக்க
வணேட்டும். கதயைபைப் பொறுத்தவரை கதயைின் அடிக் கறுத்ததை தக்க இடத்தில்
அமகைகவும் கதயைின் உச்சநிலகைக் கட்டம் படிப்போரின் நடுசில் நன்கு பதியுமாறு
சயெய்வும் பின்னே வரும் நிகழ்ச்சிகளமை முன்னதாக ஓரளவறுக் குச்சுட்டிக்
காட்டவும் கனவுகள் பயன்படுகின்றன” என்று சி.எம்.பெளராவின் கற்றாக்கமுனவரை
மா.இராமலிங்கம் (இலக்கிய தகவறு பக்.13) கறுதிப்பிடுகின்றார். மலேும்,

“விதியின் ஆற்றலகை விளக்கிக் காட்ட விழயையும் புலவர்களுக்கு இது சிறந்த கறுவியாக
அமகைகிறது”. அஃதோடன் ஓறு நடுபிய கதயைநடத்திச் சலெகிற்போது தனிப்பட்ட
கிளகை கதகைகதைத் தனியே தொடங்கவும் கனவுகள் பயன்படுகின்றன என்பது அவர்
கறுத்து.

பண்டயைக் காலத்தில் கனவினகைக் கறுதித்து ஆராய்ந்து எழுதிய நபலாக
சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரதைந்த “அடியாரக் கு நலலார உரயையில் ‘கனாநபல’” என்று ஓறு
நபலக் கறுதித்து அறியமுடிகிறது. இது இம்பர் என்னும் நகரத்தில் வாழ்ந்த கணபரதவேன்
கற்ற அவர் மகன் பொன்னவனால எழுதப்பட்டது. நல்ல நிலயையில் காணும் கனவறு இரவறு
முற் சாமத்தில் கண்டால் ஓராண்டில், இரண்டாம் சாமத்தில் கண்டால் ஓறு திங்களிலும்,
நான்காம் சாமத்தில் கண்டால் பத்து நாட்களிலும் பலன்தரும் என்று கனாநபலக்
கறுதிப்பிடுகிறது”. என்றும் முனவரை மா.இராமலிங்கம் (பக்.11) கனவுகள் கறுதித்து
கறுதிப்பிடுகின்றார். இன்றும் விடியற்காலயையில் காணும் கனவுகள் உடனே பலிக் கும்
என்பது நம் நாட்டில் நிலவிவரும் நம்பிக்கைகளாகக் கறுதிப்பிடலாம்.

அன்றாட வாழ்வில் நாம் காணும் கனவுகளவைிடக் காவியத்தில் காட்டப்படும்
கனவுகள் கற்பனா சுவயை ஏற்படுத்திப்படிக் கும் போது ஆர்வத்தை துண்டுவதாக
அமகைகின்றன. வாழ்க்கையில் நாம் காணும் கனவவைதைத்து இது இப்படித்தான் நிகழும்
என்று வரயைறுத்துக் கற்றமுடியாதனினும் காவியக் கனவுகள் அப்படியில்லாமல்
கனவகைக் கொண்டே கதைப்போக்கை நாம் அறிந்து கொள்ளும் விதமாக அமதைத்துப்
பாடப்பட்டும் எமயைகை பகாவியத்தில் திரிசடயைின் கனவறு உரகைக் கும் புகுதி
காப்பியத்தை தெளிவுபடுத்துவனவாக அமதைத்துள்ளதை அறியலாம்.

இராமகாவியத்தில் கறுதிப்பிடப்படும் கனவுகளாக, தசரதன் உரகைக் கும் கனவயையும்
திரிசடயைின் கனவினயையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இங்கு வானமீ கிராமாயணம்

(காட்சிப்படலம்:38:1-4)

மலேமும் ,

“எண்ணெய் பொன் முடிதொறும் இழுகி, ஈறு இலாத்
திண் நடுங் கழுவைபயே பிண்ட தரேன் மலே ,
அண்ணல் அவ் இராவணன் இரத்த ஆடையன் ,
நண்ணினன் , தனெ புலம் -நவனில் கற்பினாய்
(காட்சிப்படலம்:39:1-4)

என்று கனவின் நிலைப்பாடாக “கனவில் சுவ்வாடன, எண்ணெய்ப்பிச்சு, தரேல்
செல்லல் தனெ திசையில் போதல்” முதலியன கட்டுக்கு அறிகுறியாக கம்பர் இட்டுச்
செல்கிறார் .

திரிசுடன்தன் கனவில் இராவணனின் புதல்வர்கள், போர்க்களத்தில்
இரத்தவெல்லத்திலும், தன் அரண்மனை ஒளியிழந்து பழைய அரண்மனைகளாகவும் ;
படகையும் படகைக் கழுவிகளும் தானே துடிப்போல் முழங்கியும், அவனின் வரக்க
வீரர்கள் அணிந்த கற்பகமலர் புலால் நாற்றமும் வீசுவதாகவும், இலங்கை மாநகரமும்
மதில்களும் எல்லாத் திசைகளாலும் தீப்பற்றி எரிவதாகவும் மலேமும், மகேமானது ஆறாத
புண்ணின் இரத்தத்தைக் கொட்டுவது போன்று மழையைப் பொழிந்தும் திருமாவின்
ஆயுதங்கள் நெருங்கிப் போர் செய்கின்றன. அரக்கியர்களின் மங்களத் தாலிகள்
அறுப்பவர்கள் பிறர் எவரும் இல்லாமல் தாமாகவமே மார்பில் வீழ்ந்தன இந்த கனாக்
காட்சியின் அதிசயத்தையெல்லாம் கட்டுப்பாயாக,

“மன்னவன் தவே, அம்மயன் மடந்தை தன்
பின் அவிழ் ஒதியும், பிறங்கிவீழ்ந்தன்;
துன் அருளுச் சூடர் சூடச் சூறுக்கொண்டு ஏறின;
இன்னல் உண்டு எனும் இதற்கு ஏது ஈது எனா
(காட்சிப்படலம்:48:1-4)

என்று இராவணன் செய்த துன்பங்களாகக் கெளலாம் அவன் இராமனால் அடையப்போகும்
இன்னல்களாக பின் நடக்கவிரும்பும் செயலையெனக் கட்டியே கனவின் மலமம்
வெளிப்படுத்துகிறார் கம்பர். மலேமும் ,

“இன்று, இவண், இப்பொழுது இயைந்தது ஓர் கனா;
வந்துண்கைக் கோள் அரி இரண்டு மாறு இலாக்
இன்றிட உழுவன அம் கழுகுக் கொண்டு ஈண்டியே,
(காட்சிப்படலம்:49:1-3)

வலிமை மிக்க ஒன்றற்கொன்று துணையாயிரும்பும் இரட்டைச் சிங்கங்கள் தன்
கழுவோடு கட்டுப்பாடற்ற மதயானைகள் வாழ்கின்ற அந்த வனத்தையெல்லாம் சிங்கங்கள்
சுற்றிக் கொண்டன பளமளையில் லாத தம்முடைய நகரையெல்லாம் காக்க அங்கே
தங்கியிருந்த ஓர் மயிலும் வெளிப்போயது (50:1-4) என்றும் ,

‘ஆயிரம் விளக்கங்கள் அமைந்த நீண்ட திரும் ஒளிதரும் அடக்காத தீ பமாகிய ஓர்
விளக்கை ஏந்திக் கொண்டு சிவந்த நிறமுடைய பண்ணை அரணான இராவணனின்

அரண்மனையிலிருந்து வீடணனின் கோயில் அடதைலபைப் பொருந்தினாள்' அப்போது,
"பொன் மனபைக அப்பொரு இல் போதினில்
என்னநீ உணர்த்திலின; முடிந்தது இல்"
(காட்சிப்படலம்:52:1,2)

என அப்பொழுது நீ என்ன எழுப்பினாய் அக் கனவு நிறைவு பெறவில்லை என்று கஹி
தன் கனவகை கஹி முடிகின்றாள்.

கனவில் காணும் பொருட்களகைக் கொண்டு நிமித்தம் கஹும் வழக்கத்தையும்,
அக்கனவில் வரும் மாந்தர்கள் அடையும் மனநிலை, அவர்களின் செயல்பாடுகளை
வதைத்தும்; கண்ட கனவானது தீக்கனவா, நல்லவகை கஹும் கனவா என்பதை பகுத்து
கஹும் தன்மையின இப்பாடல்கள் வழி நாம் அறியமுடிகிறது. படிப்போருக்கு
எதிர்ப்பார்ப்புடனும் மலேமும் படிக்கத்தூண்டும் ஆவலையும் மனதில் விதைத்து,
காவியத்தலைவி சீதையின் துயரத்தீரப்போகிறது என்ற எண்ணம் முன்கூட்டியே
படிப்போரின் மனதில் எழச்செய்கின்ற இந்நிலையே உண்மகை கனவுக்கும் காவியக்
கனவுகளுக்கும் உள்ள நுட்பமான வேறுபாடாகக் கருதலாம்.

கம்பரின், இக்கனவு பதிவுகள் கனவாக நின்றுவிடாமல் அதற்கு செயல்வடிவம்
கொடுக்கும் பகுதியே கம்பகாவியத்தின் யுத்தகாண்டகதைக் கொள்ளலாம்.
யுத்தகாண்டத்தில் இந்திரசித்தனின் பிரமாததிரத்தினால் வீழ்ந்துபட்ட இராம
இலக்குவரைப்போர்களத்தில் கண்ட சீத உறறத்துயரைகளையும் பொருட்டு,
திரிசடை,

"கண்ட அக் கனவும், பெற்ற நிமித்தமும் நினது கற்பும்
தண்டவாள் அரக்கர் பாவச் செய்கையும் துரமம் தாங்கும்
(யுத்தகாண்டம் : களம்காண்டலம் :8694)

என்று தான் முன்பு கண்டு கஹிய கனவினை நினவை கஹுவாயாக, இராம
இலக்குவரர்க்கு தீங்கதேமும் நரோது என்று எடுத்துக் கஹுகின்றாள்.

ஓர் கனவு நிகழ்வை காப்பியத்தில் புகுத்துவதோடு அல்லாமல் அக்கனவின் நிமித்தம்
கொண்டு நிகழ்விற்கும் நிகழ்ச்சிகளை கொண்டு நன்மதை மைபாகுபரட்டிற்குள்
புகுத்தி அக்காப்பியமானது இன்பவியல் அல்லது துன்பவியல் முடிவுக்கு இட்டுச்
செல்லும் சிறப்பான ஒரு காவியத்தலைபடகை கஹும் கனவு உத்தியகை கம்பர்
பயன்படுத்துள்ளமை இவண் அறியமுடிகிறது.

இவ்வாறு சீதையின் துயரத்தீக்க இராமர் இலக்குவர் வரூவர் என்பது திண்ணம் என்ற
ஒரு தீரக்கமான முடிவை முன்கூட்டியே படிப்போர் மனதில் ஏற்படுத்துள்ளமை
கம்பரின் காவியபடபிற் குச்சிறப்பாக கஹலாம்.

இன்று கனவானது மனம், அறிவு, நினவை என்று எதனுடன் தொடர்புடையது
என்னும் முழுமையான அறிவியல் புரிதல் இன்னும் இல்லை. அறிவியலாலர்கள்
மௌளையில் உள்ள நினவைக் குறிப்புகளை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபடுத்துதும்
செயல்பாட்டின் விளைவாக கனவு தோன்றுவதாகக் கருதுகின்றனர். கம்பர்தன்
எண்ணத்ததை தான் சொல்லவந்த செய்தியினகைவின் நிறைந்த ஒரு காப்பியத்தலை
படதை தளித்துள்ளார் என்றால் அதற்கு 'கனவு நிலைபாடும் காப்பியத்திற்கு பெரும்

பங்கு வகித்துள்ளது எனலாம். இராமகாவியத்தை தொடர்ந்து ஒரு காட்சியோடு ஒரு காட்சி ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையனவாக ஓர் தொடர்நிலையைக் கையாள இக்கனவூ நிலைப்பாட்டை புகுத்தி படத்தை உள்ளமைவெளிப்படையாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

00000000000000 00000000:

1. இலக்கியத் தகவல் - ம. இராமலிங்கம், நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 41,பி,சிட்கோ, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், சின்னைய-98.
2. இணையம் - (விகிப்பி டியா பக்கம்).
3. கணிதமேதை இராமனுஜ சஷோத்ரி - முகநிலை பக்கம்.
4. கம்பராமாயணம், அயதோத்தியா காண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
5. கம்பராமாயணம், சூந்தரகாண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை - பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
6. கம்பராமாயணம், யுத்தகாண்டம் - பரோசிரியர். ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் மணிமலேநிலைப் பள்ளி வளாகம், 88.நதோஜி சாலைய, பாபநாயக்கன் கம்பன் அறநிலை - பாலையம், கோவை-37 பதிப்பு-2004.
7. குறுந்தொகை - முனைவர் - இரா.செய்யபால் (உரையாசிரியர்) நியூசெஞ்சுரிபுக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 41,பி,சிட்கோ, இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர் - சின்னைய-98.
8. புறநானூறு - முனைவர் - இரா.செய்யபால் (உரையாசிரியர்)

